

Jeg synes sådan set, at man – i stedet for at overfalde det her forslag – hellere skulle gå seriøst ind i at diskutere klogskaben i, at vi har åbnet vores grænser på en sådan måde, at vi i realiteten har meget svært ved at føre en selvstændig afgiftspolitik i Danmark. Men det er jo en helt anden diskussion.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal heller ikke gå nærmere ind i lovforslaget, der jo omhandler finansiering af noget, som vi har sagt ja til, og CD siger også ja til det her.

Poul Nødgaard (DF):

Det havde sådan set været klædeligt, om finansministeren havde været til stede i salen i dag, for situationen er jo den, at det er finansministeren, der har lavet det forslag om transporten af de unge studerende, hvor der skal bygges et utrolig bureaukratisk system op omkring befordringsordningen, hvor vi i Dansk Folkeparti hellere havde set, at det var blevet en ordning med fradrag på selvangivelserne.

Nu kommer man så – det blev også antydet, da vi behandlede det lovforslag i sin tid – med et finansieringsforslag. Det er så det, vi ser her i dag, og da vi i Dansk Folkeparti er 100 pct. imod øgede skatter og afgifter, kan det ikke være nogen overraskelse for hverken regeringen eller nogen andre, at vi stemmer imod det foreliggende lovforslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Som ventet har vi fået nogle markeringer fra den ene side af salen og nogle andre fra den anden. Det var fuldstændig, som jeg havde forestillet mig.

Men jeg må nok sige, at De Konservative og også Venstre nu har fundet på – nej, ikke nu, de har faktisk brugt det mange gange – en ny måde at undgå at tage stilling til det helt banale spørgsmål om finansieringen ved at fremtrylle dynamiske effekter. Det er da at stikke halen mellem benene og løbe direkte ud af salen.

Man stiller sig op og etablerer et stort flertal mod regeringen: Nu skal vi have nye gaver, denne gang er det til de studerende, i morgen er det nogle andre, nu skal de studerende have nye gaver, flertal mod regeringen. Regeringen må så finansiere det på en eller anden måde, men så er man ikke med. Næ, man vil ikke finansiere det. Det er bare dynamiske effekter. Det er det værste vås. Der er dynamiske effekter ved alt. Der er dynamiske effekter ved at lave besparelser.

De går den anden vej. De medfører en stor nedsættelse af beskæftigelsen og en række andre ting den anden vej. Hvorfor foreslår Det Konservative Folkeparti overhovedet besparelser af nogen som helst karakter? Der er også dynamiske effekter; de går bare den anden vej.

Næh, sagen er simpelt hen den, at man ikke vil vedstå sig den gavebod, som man åbnede op. Man vil ikke vedstå sig finansieringen. Jeg synes, det er det rene lusk.

Så vil jeg lige bede hr. Brian Mikkelsen om at stille følgende spørgsmål til den nye leder af Det Konservative Folkeparti, som jeg jo har fået at vide skulle være en meget intellektuel person og et meget begavet menneske. Prøv lige at køre de argumenter igennem med denne begavede person. Prøv lige at foreslå, at alle skattelettelser, alle afgiftslettelser er selvfinansierende.

Vi må da se et stort flot, nyt program fra De Konservative, hvor de bare foreslår lettelse, hvor man ikke behøver at foreslå besparelser. Hvorfor skal man have besparelser? Man kan da bare lave skattelettelser, så får man finansieret alt muligt. Så jeg glæder mig meget til at se et nyt udspil fra dette meget lyse hoved, som nu er blevet De Konservatives leder.

I øvrigt skal jeg sige tak for tilslutningen til forslaget – der er jo flertal for det.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Løsningen på det her problem viser jo konkret den fundamentale forskel på en borgerlig økonomisk politik og en socialdemokratisk økonomisk politik.

Hvor man i Socialdemokratiet mest bekymrer sig om at kradse penge ind – flest muligt, så har man det godt – så bekymrer man sig fra konservativ side om at tænke på den enkelte borger, altså på at lette udgiftstrykket. Det er derfor, når vi taler konkret om dette forslag, at vi ikke kan acceptere, at der kommer ekstra forhøjelser af afgift på vin og øl. Ud over at det rammer den almindelige dansker, vil det betyde et kolossalt flow væk fra Danmark i form af, at man som sønderjyde, og hvad der ellers er, selvfølgelig vil tage ned og købe sin øl og vin i Tyskland. Det er der altså et ekstra incitament til efter det her, på trods af at det drejer sig om nogle få øre. Det er den lille tue, der vælter det hele. Derfor er der slet ikke nogen som helst tvivl om, at det er den forkerte vej at gå.

Når vi så taler overordnet, vil Det Konservative Folkeparti lette udgiftstrykket – selvfølgelig